

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice – Timișoara
Serviciul Soluționare Contestații**

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - Timișoara

Str. Gheorghe Lazăr, nr. 9B

Tel : +0256499334

Fax : +0256499332

e-mail : info.adm @dgfptm.ro

DECIZIA NR. 395/116/23.03.2015
privind soluționarea contestației formulată de **dl. X**
înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr.X/26.02.2015

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizat de A.J.F.P. X - Compartimentul Evidența pe Plătitori Persoane Fizice prin adresa nr. X/03.02.2015, înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr.X/26.02.2015, asupra contestației formulată de **dl. X**, CNP X, cu domiciliul fiscal în X, str. Bd. X, nr.X sc.X, et.X, ap.X, jud. X.

Obiectul contestației îl constituie Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/31.12.2014 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X, prin care a fost stabilită suma totală de **X lei** reprezentând:

- X lei - dobânzi de întârziere aferente impozitului pe venituri din activități independente;
- X lei - dobânzi de întârziere aferente diferenței de impozit anual de regularizat.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că în speță sunt întrunite dispozițiile art.205 și art.209 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu completările și modificările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită cu soluționarea contestației.

I. Prin contestația formulată dl. X se îndreaptă împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/31.12.2014 pentru suma de X lei.

Contestatorul precizează că suma de X lei reprezentând accesorii provine de la un debit anterior care față de data obligației de plată și comunicarea către moștenitori apare supus prescripției extinctive. Astfel, dacă obligația de plată principală este supusă prescripției și accesoriul beneficiază de aceleași reguli, întrucât accesoriul se urmărește prin prescripția principală.

În concluzie, contestatorul susține că la o sumă principală prescrisă nu se poate să se calculeze penalități.

La contestația formulată, contestatorul a anexat Sentința civilă nr.X/18.09.2014 emisă de Judecătoria X.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/31.12.2014 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X, organele fiscale au stabilit în sarcina contestatorului suma totală de X lei reprezentând dobânzi de întârziere aferente impozitului pe venituri din activități independente în sumă de X lei și dobânzi de întârziere aferente diferenței de impozit anual de regularizat în sumă de X lei.

Accesoriile au fost calculate în conformitate cu prevederile art.88 lit.c) și art.119 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organelor fiscale, motivele invocate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în cauza analizată, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării D.G.R.F.P. Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă domnul X datorează accesoriile în sumă de X lei stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/31.12.2014 emisă de organele fiscale din cadrul A.J.F.P. X, în condițiile în care organele fiscale nu fac dovada emiterii și comunicării deciziilor de impunere prin care s-au individualizat debitele asupra cărora s-au calculat accesoriile contestate.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/31.12.2014 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin, organele fiscale au stabilit în sarcina domnului X obligații de plată accesorii în sumă totală de X lei, pentru perioada 16.10.2014-31.12.2014.

Potrivit anexei la Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/31.12.2014, debitele asupra cărora s-au calculat accesoriile contestate au fost individualizate prin Decizia de impunere plăți anticipate nr.X/11.02.2014, respectiv Decizia de impunere nr.X/11.02.2014.

Se reține că, urmare decesului d-nei X în data de 09.01.2007, potrivit Certificatului de calitate de moștenitor nr.X/27.08.2007, dl. X are calitate de moștenitor în cotă de ½ părți.

Organele de soluționare a contestațiilor din cadrul D.G.R.F.P. Timișoara, prin adresa nr.X/07.07.2014 au solicitat A.J.F.P. X - Colectare, transmiterea titlurilor de creanță prin care au fost stabilite în sarcina domnului X obligațiile fiscale principale reprezentând impozit pe venituri din activități independente și diferenței de impozit anual de regularizat, precum și dovada comunicării acestora.

Prin adresa de răspuns nr.X/14.07.2014, A.J.F.P. X - Biroul Colectare și Executare Silită Persoane Fizice au transmis în copie următoarele documente:

- „- certificat de calitate de moștenitor nr.X din 27.08.2007;
- referat nr.X din 20.01.2014;
- borderou de scădere nr.X din 20.01.2014;
- borderou de adăugare X nr.1202 din 20.01.2014;
- titlul executoriu nr.X/12.02.2014;
- somația nr.X/12.02.2014;
- adresa nr.X din 13.02.2014 - transmitere somație;
- confirmare de primire;”

În drept, sunt incidente prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

Art. 21

“Creanțele fiscale

(1) Creanțele fiscale reprezintă drepturi patrimoniale care, potrivit legii, rezultă din raporturile de drept material fiscal.

(2) Din raporturile de drept prevăzute la alin. (1) rezultă atât conținutul, cât și quantumul creanțelor fiscale, reprezentând drepturi determinate constând în:

a) dreptul la perceperea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, dreptul la rambursarea taxei pe valoarea adăugată, dreptul la restituirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit alin. (4), denumite creanțe fiscale principale;

b) dreptul la perceperea dobânzilor, penalităților de întârziere sau majorărilor de întârziere, după caz, în condițiile legii, denumite creanțe fiscale accesorii.”

Art. 25

„Creditorii și debitorii

(1) În raporturile de drept material fiscal, creditorii sunt persoanele titulare ale unor drepturi de creanță fiscală prevăzute la art.21, iar debitorii sunt acele persoane care, potrivit legii, au obligația corelativă de plată a acestor drepturi.

(2) În cazul în care obligația de plată nu a fost îndeplinită de debitor, debitori devin, în condițiile legii, următorii:

a) moștenitorul care a acceptat succesiunea contribuabilului debitor; „

Art. 44

„Comunicarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului căruia îi este destinat. În situația contribuabililor fără domiciliu fiscal în România, care și-au desemnat împuternicit potrivit art.18 alin. (4), precum și în situația numirii unui curator fiscal, în condițiile art.19, actul administrativ fiscal se comunică împuternicitului sau curatorului, după caz. „

Art. 45

„Opozabilitatea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii.

(2) Actul administrativ fiscal ce nu a fost comunicat potrivit art. 44 nu este opozabil contribuabilului și nu produce niciun efect juridic. „

Art. 85

„(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri. „

Art. 86

„Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere, ca urmare a unor constatări prealabile ale organului fiscal sau în baza unei inspecții fiscale.

[...]

(6) Decizia de impunere și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii constituie și înștiințări de plată, de la data comunicării acestora, în condițiile în care se stabilesc sume de plată. „

Totodată, potrivit prevederilor art.82 alin.(1), alin.(2) și art.84 alin.(1), alin.(8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 82

(1) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente, din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendare, precum și venituri din activități agricole sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit, exceptându-se cazul veniturilor pentru care plățile anticipate se stabilesc prin reținere la sursă.

(2) Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent pe fiecare sursă de venit, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz, prin emiterea unei decizii care se comunică contribuabililor, potrivit legii. În cazul impunerilor efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3), contribuabilii au obligația efectuării plăților anticipate la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent. (...)

Art.84

„(1) Impozitul anual datorat se stabilește de organul fiscal competent pe baza declarației privind venitul realizat, prin aplicarea cotei de 16% asupra fiecăruia din următoarele:

- a) venitul net anual impozabil;
- b) câștigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare, în cazul societăților închise;
- c) câștigul net anual din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, și orice alte operațiuni de acest gen.

[...]

(8) Diferențele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuale se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează și nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie privind colectarea creanțelor bugetare.”

Referitor la accesoriile datorate pentru neachitarea la termenul de plată a plăților anticipate din impozitul pe venit și a diferenței de impozit anual de regularizat stabilit în plus sunt aplicabile prevederile legale ale art.119 alin. (1) și art.120 alin. (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, care prevăd:

Art. 119

“Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

Art. 120

„Dobânzi

(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

Față de prevederile legale sus menționate, accesoriile se datorează pentru neachitarea la termen a obligațiilor fiscale, ca o măsură accesorie în raport cu debitul principal, în situația în care suma datorată în contul acestui debit a fost stabilită prin decizie emisă de organul fiscal, opozabilă plătitorului din momentul comunicării sau la o dată ulterioară acesteia, iar contribuabilul are obligația de a achita în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru. Diferențele de impozit rămase de achitat stabilite prin decizie de impunere anuală

se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere. Pentru neachitarea obligațiilor fiscale se calculează accesorii pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului scadent până la data stingerii sumei datorate.

Efectul opozabilității titlului de creanță prin care s-a stabilit obligația principală constă în aceea că autoritatea fiscală nu este în drept să calculeze accesorii și să pretindă plata acestora, câtă vreme contribuabilul nu este obligat la plata debitului principal care a generat accesoriiile pretinse.

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, rezultă că prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/31.12.2014 au fost calculate obligații de plată accesorii în sumă de X lei aferente impozitului pe venituri din activități independente în sumă de X lei, respectiv X lei și diferenței de impozit anual de regularizat în sumă de X lei.

Trebuie subliniat că documentele prin care s-au individualizat debitele și dovada comunicării acestora, nu sunt anexate la dosarul cauzei, deși organele de soluționare a contestațiilor au solicitat la A.J.F.P. X complinirea acestei lipse.

Având în vedere starea de fapt prezentată, se reține că obligațiile de plată accesorii aferente impozitului pe venituri din activități independente și diferenței de impozit anual de regularizat în sumă de X lei au fost stabilite de A.J.F.P. X în sarcina dl. X, fără a se face dovada emiterii și comunicării titlurilor de creanță prin care au fost stabilite debitele principale care au generat accesoriiile contestate.

Ținând cont de aspectele prezentate mai sus, organele de soluționare nu se pot pronunța asupra obligațiilor de plată accesorii aferente impozitului pe venituri din activități independente și diferenței de impozit anual de regularizat, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/31.12.2014, urmând a se aplica dispozițiile art.216 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”, respectiv se va desființa Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/31.12.2014, pentru suma de X lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe venituri din activități independente și diferenței de impozit anual de regularizat, urmând ca organele fiscale să procedeze la reanalizarea accesoriiilor pentru aceeași perioadă și aceleași obligații fiscale, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și cu reținerile din prezenta decizie, și funcție de cele constatate să emită o nouă decizie de accesorii.

În speță sunt aplicabile și prevederile pct.11.5-11.7 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul nr. 2906/2014, unde se stipulează:

“11.5. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriiilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului obligații fiscale mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. În mod corespunzător nu poate fi diminuată pierderea fiscală cu o sumă mai mare decât cea înscrisă în actul desființat.”

În ceea ce privește Sentința Civilă nr.X/18.09.2013 emisă de Judecătoria Reșița, anexată la contestația formulată, precizăm că aceasta nu este definitivă, A.J.F.P. X a formulat apel, acesta fiind înregistrat la greua instanței de judecată la data de 26.01.2015.

Pentru considerentele arătate în prezenta decizie precum și în temeiul art.216 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare în baza referatului se:

DECIDE

Desființarea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/31.12.2014 pentru suma de **X lei** reprezentând:

- X lei - dobânzi de întârziere aferente impozitului pe venituri din activități independente;
- X lei - dobânzi de întârziere aferente diferenței de impozit anual de regularizat.

urmând ca organele fiscale să procedeze la reanalizarea accesoriilor pentru aceeași perioadă și aceleași obligații fiscale, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și cu reținerile din prezenta decizie, și funcție de cele constatate să emită o nouă decizie de accesorii.

Prezenta decizie se comunică la :

- DI. X
- A.J.F.P. X - Colectare, cu respectarea prevederilor pct.7.6 din OPANAF nr. 2906/20014.

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la instanța competentă, în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,

X